

6 maart 2022, eerste zondag veertigdagentijd het jaar C
Evangelielezing: Lucas 4, 1 - 13

Homilie

Vandaag is het de eerste zondag van de veertigdagentijd.

In de eerste lezing uit Deuteronomium draagt de boer uit Kanaän de eerste veldvruchten op aan God. In een gebed brengt hij in herinnering hoe de voorvaders en hun volk op weg gegaan zijn. Dit fragment uit het boek Deuteronomium vertelt in grote trekken de geschiedenis van het volk Israël en heeft daarbij veel aandacht voor de manier waarop God telkens voor zijn volk opkomt. Het is ons gegeven, het land en alle vruchten die het land voortbrengt. Dit herinnert ook ons eraan dat de aarde en alles wat zij voortbrengt, ons gegeven is.

Het Lucasevangelie brengt ons vandaag naar de woestijn

Jezus brengt 40 dagen door in de woestijn en komt de duivel tegen. De duivel zaait twijfel en stookt onrust met zijn bekeringen. We leren Jezus daar kennen als een mens die geconfronteerd wordt met levensvragen. Een mens die voor de keuze staat.

40 dagen

Als men in de Bijbel 'veertig' schrijft, wil dat niet zeggen: precies veertig. Het is de tijd die nodig is om zich op iets voor te bereiden. Zo trok het **joodse volk** na de uittocht uit Egypte veertig jaar door de woestijn, vooraleer het in het beloofde land aankwam. Het volk kreeg zo de tijd om de 10 geboden die ze kregen bij het begin van die tocht om te zetten in praktijk.

Jezus was veertig dagen in de woestijn om zich te bezinnen vooraleer Hij begon aan zijn openbaar leven en overal in Palestina rondtrok om zijn boodschap te verkondigen.

Deze tekst roept herinneringen op aan de veertig jaar durende tocht van de Israëlieten na de uittocht uit Egypte. Zoals God zijn volk door de woestijn leidde om het op de proef te stellen, zo leidt Gods Geest zijn Zoon in de woestijn, om er door de duivel op de proef gesteld te worden

Woestijn

In de woestijn is het leven hard. Er is weinig te zien. Het is een uitdaging om er eten en drinken te vinden. Er zijn geen mooi aangelegde wegen. Een woestijn doet nadenken over wat belangrijk is in het leven. In de Bijbel is de woestijn de plaats waar men honger en dorst lijdt en waar men getest wordt op de diepgang van het engagement en op de sterkte van de trouw aan God. Het is een plaats waar men zich voorbereidt op een nieuwe taak.

De drie bekeringen

Stenen in brood veranderen

Een beeld dat staat voor bezit, materieel voordeel en hebzucht.

Waarom zou ik dat doen, vraagt Jezus zich af. Een mens leeft niet van brood alleen.

De eerste **bekering** gaat over **relatie met de levensnoodzakelijke dingen.**

Van het dak van de tempel springen

De engelen zouden ervoor zorgen dat Hij zijn voeten niet zou breken. Een beeld dat staat voor hoogmoed, eerzucht en verlangen naar succes. Waarom zou ik dat doen, vraagt Jezus zich af. Dat soort hulp moet ik niet aan mijn Vader vragen. Deze bekering is **de bekering van de magie**, waarbij wij God proberen te gebruiken voor ons eigen voordeel.

Op de berg een prachtig panorama en alle koninkrijken van de wereld zullen van u zijn.

Een beeld dat staat voor macht. Waarom zou ik dat willen, vraagt Jezus zich af. Alleen Gods wil is belangrijk. Deze bekering gaat over **onze relatie met de anderen.**

Jezus weerstaat uiteindelijk de verleidingen. Aan het einde van de 40 dagen in de woestijn heeft hij zijn **keuze** gemaakt. Zo wordt deze tekst het programma van zijn openbaar levend

de volgende 3 jaren. Geen brood of materieel voordeel, geen kicks of sensationele uitdagingen, geen macht of superioriteit Jezus kiest radicaal voor de mensen.

Jezus zegt waar het uiteindelijk om gaat. Gewoon doen wat God voor de mens goed vindt. Een houding die door zijn vertrouwen op God gedictieerd wordt. Jezus maakt de keuze na 40 dagen woestijn maar in feite heeft Jezus die keuze telkens opnieuw moeten maken, zijn leven lang, tot op het moment van zijn arrestatie en zijn terechtstelling. Want kiezen moet je elke dag.

En wij? Wij zijn deze week begonnen aan de veertigdagentijd.

Vroeger was vasten verstervingen doen. Misschien kan vasten een nieuwe actuele betekenis krijgen. Misschien moeten wij ook even de woestijn in om opnieuw keuzes te maken.

Wij moeten ook vaak en veel kiezen. We hebben er zelfs een woord voor: 'keuzestress'.

Stress, spanning die veroorzaakt worden omdat we niet kunnen kiezen uit het grote aanbod in de winkels en online, de vele informatie op radio, tv en internet, de vele mogelijkheden om onze vrije tijd goed door te brengen. Gemiddeld maken we, volgens onderzoek, zo'n 40.000 keuzes per dag en hebben we 50 gedachtes per minuut. Al die gedachtes beginnen met een vraag. Dat gaat over kleine keuzes: welke trui trek ik vandaag aan of wat eet ik op mijn boterham? Soms moeilijk maar het lukt wel. Dat gaat ook over belangrijke levenskeuzes. Welke studie begin ik? Verander ik van job? Blijven we in ons huis of verhuizen we? Dan wordt de twijfel groter.

Soms wordt er dan gezegd: je eerste keuze, je intuïtie volgen is best. Je kiest dan vanuit je hart.

Wat ook kan helpen om het goede of het juiste te kiezen is nadenken over wat je belangrijk vindt. Dat heet dan prioriteiten stellen.

- Kiezen voor nieuwe dingen en voor de toekomst en het veilige en bekende durven loslaten
- Kiezen voor tijd en traagheid
- Kiezen voor oprechte aandacht en authentieke zorg
- Kiezen voor een goed en duurzaam gebruik van de middelen in onze omgeving om ook voor de komende generaties een toekomst te garanderen
- Kiezen voor verantwoordelijkheid en engagement op de plaats waar we leven en met de talenten die we hebben
- Kiezen voor solidariteit, een rechtvaardige wereld en broederlijk delen

Dan kunnen we in de woestijn oases vinden. Vruchtbare plaatsen met bronnen waar leven terug kansen krijgt. Ik wens jullie allen en mezelf een boeiende tocht waarbij we voor onszelf en voor elkaar levengedevende ervaringen opdoen. We kijken uit naar lente, licht en leven.

Dan kan het Pasen worden.

Ria Toelen